

El racó dels artistes

Tots els alumnes de l'escola han participat en l'exposició de final de curs. Els alumnes del cicle mitjà han teballat l'obra de l'artista d'Estats Units, Keith Haring. L'obra d'aquest pintor es caracteritza pel traç negre i gruixut que voreja figures esquemàtiques

butlletí informatiu de l'associació de mares i pares del ceip joan maragall

La Vaca Cega

Núm. 21
juny de 2008

"...pluja, expressió corporal, balls, exposicions, tallers del món, coques i pastissos, medalles, esport, tómbola, avions, sopar, ballaruga, recollida...

LA FESTA DE L'ESCOLA"

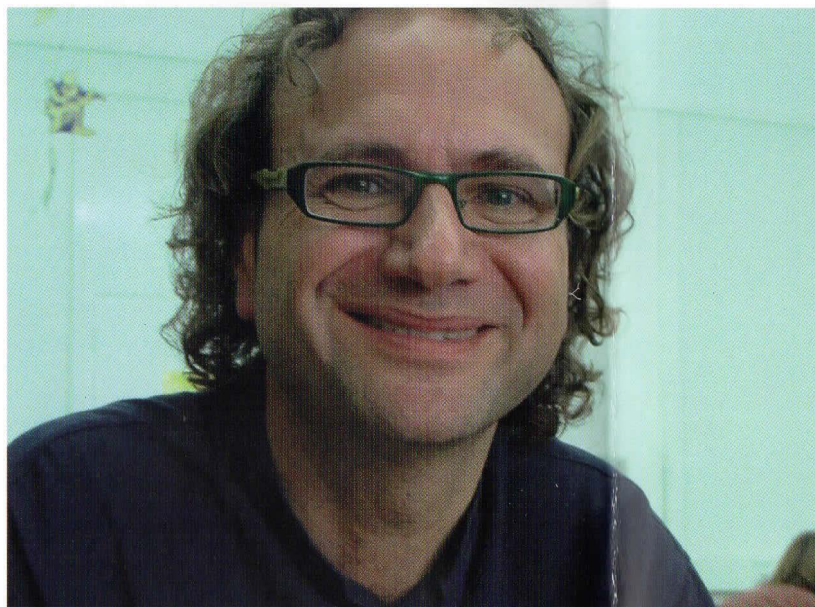
“La proximitat ha estat el millor reclam de les classes”

- Com ha estat la feina de les mares i el pare que han assistit a aquestes classes de català?

- Des del principi, les alumnes han posat molt de la seva part i molt d'interès ja que el col·lectiu ha estat sempre molt nombrós, que ha arribat alguns dies a 17-18 persones. Són persones que, d'altra banda, no ho han deixat. Per altres experiències he vist que les persones de vegades es cansen, però no ha estat així, van continuar amb moltes ganes. Fins i tot algunes dones que creïem que per ser home el professor potser no vindrien han respost molt bé i no han tingut cap problema, hem quedat molt sorpresos.

- Quin era objectiu de les classes?

- L'objectiu que perseguíem, i això ho havíem parlat amb l'AMPA, és que les classes fossin molt dinàmiques i pràctiques, amb eines per després poder sortir al carrer, moure's, expressar-se i entendre's, amb temes molt pràctics i amb la idea de continuïtat. Crec que se n'han sortit molt bé. Hem treballat des de les presentacions als números, l'abecedari, les adreces, indicacions, edificis de la ciutat, els serveis que pot donar la ciutat i l'escola. També hem treballat les hores, que no són fàcils... I una part de les sessions consistia a repassar i reforçar allò que havien après el dia anterior.

Durant deu setmanes, Jordi Porta ha donat classes de català a mares (i un pare) novingudes de l'escola, en una iniciativa de la Comissió Intercultural de l'AMPA. Està molt satisfet amb els resultats i l'interès de les alumnes.

- Ha notat evolució al llarg de les classes?

- Sí, efectivament, i ha estat força sorprenent tot i que ha estat només una primera pinzellada. En aquestes classes hem d'aconseguir entre tots que hi hagi un vincle amb la nostra llengua i la nostra cultura que les engresqui a continuar. Hem treballat també tradicions, com Sant Jordi i

el que es fa a l'escola. Com que era impossible l'intercanvi de llibres, cadascuna va portar un llibre del seu país (Japó, Xina, Pakistan, Marroc...) escrit en la seva llengua i el van explicar, fent un gran esforç. Va ser interessantíssim.

- Es cert que les dones que han vingut ho feien motivades. Què es pot

fer per atraure les persones que no van donar el pas?

- Jo crec que la iniciativa de l'AMPA ha estat ben comunicada, de manera vivencial. Són les pròpies mares que proposen la iniciativa, amb ganes i amb estimació, mares igual que elles, la qual cosa es percep, i això és millor i més proper que les iniciatives institucionals. Aquesta proximitat ha estat el millor reclam, crec que és la millor manera de fer-ho i, a partir d'aquí, el millor ha de ser el boca-orella, que sentin que funciona i que pot ser un pas cap a altres cursos que fan altres institucions. Però això és qüestió de temps.

- Creus que algunes d'aquestes mares poden donar el salt cap a aquests cursos de què parles?

- Penso que sí, que poden acostar-se a la Casa de Cultura, per exemple, i seguir aprenent.

- El proper curs es pot repetir la iniciativa a l'escola?

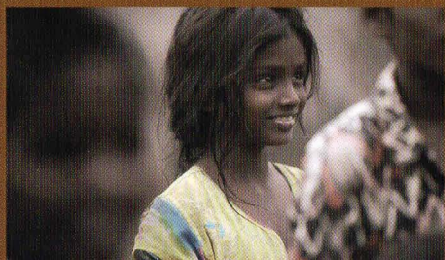
- Crec que sí, i parlant amb el responsable del Consorci de Normalització Lingüística a Sant Cugat, s'ha mostrat molt favorable; de fet, aquesta és la intenció del consorci, fer aquest tipus de classes i sessions fora de l'àmbit més oficial de la casa de cultura, en un marc de proximitat.

- Així, doncs, el balanç és positiu...

- Estic molt satisfet amb els resultats d'aquestes sessions, crec que l'AMPA pot estar contenta. Ara, el boca a boca de les persones que han participat pot ser la millor manera perquè el curs que ve es continuï. Però també és important que, a partir d'aquí, elles puguin expressar-se amb total llibertat d'equivocar-se quan s'adrecen a la resta de pares i mares de l'escola i a la societat. Hem d'afavorir-ho i evitar, d'altra banda, la primera reacció de parlar-los en castellà, que fem gairebé sense adonar-nos-en, i ajudar que segueixin el seu aprenentatge.

La realització d'un taller de català per persones que no coneixen gaire la nostra llengua va ser des del primer moment un dels primers objectius de la Comissió Intercultural, i finalment aquest curs ho hem fet realitat. Tots els membres de la comissió volem agrair l'ajuda de la direcció de l'escola, la bona feina realitzada pel Jordi Porta i sobre tot l'interès demostrat per totes les mares i el pare que han participat al taller. Us animem a tots a seguir participant en el proper curs en nous tallers.

La Comissió Intercultural

Viatge fotogràfic a la Índia dels marginats

La idea d'anar a la Índia va sorgir de les ganes de regalar la meua feina de fotògraf a una causa humanitària, fora del món de la publicitat i de la moda. Parlant amb un amic vaig saber que la seva família havia creat una fundació que recolzava una àrea molt petita del sud de la Índia, un districte de l'estat de Tamil Nadu anomenat Vedanthangal. La Fundació Laia Mendoza va fundar-se fa un parell d'anys arran de la mort de la Laia en un accident de cotxe. Va crear-se amb la intenció de donar continuïtat als projectes que ella havia començat juntament amb un amic a la zona de Vedanthangal i on des del principi s'havien sentit com a casa. Vaig proposar a la Fundació la idea d'anar a documentar la seva tasca i els va encantar la idea perquè no tenien més que les imatges amateurs que alguns voluntaris havien enviat.

Vaig convèncer a un amic mexicà, cineasta, perquè s'apuntés i així poder filmar també un documental en vídeo d'alta definició. Vam passar un mes en aquesta loca-

litat rural de 7 aldees de poc més de 3.700 habitants convivint amb aquesta comunitat amb majoria d'intocables, marginada dins del sistema de castes hindú. La gent d'aquestes castes estan condemnades a viure en situació d'extrema pobresa ja que la majoria d'ells no poden ser propietaris de terres i per viure han de realitzar les feines que refusen les castes superiors.

En una xerrada amb la Cesca, mestre de 1erB, va sortir el tema del meu viatge i vaig oferir-li la possibilitat de venir a ensenyar les fotos al seu curs. Vaig pensar que si als meus fills veure les imatges els havia obert els ulls en molts aspectes, valia la pena compartir-ho amb els seus companys. L'escola acceptà de seguida i vam fixar una data.

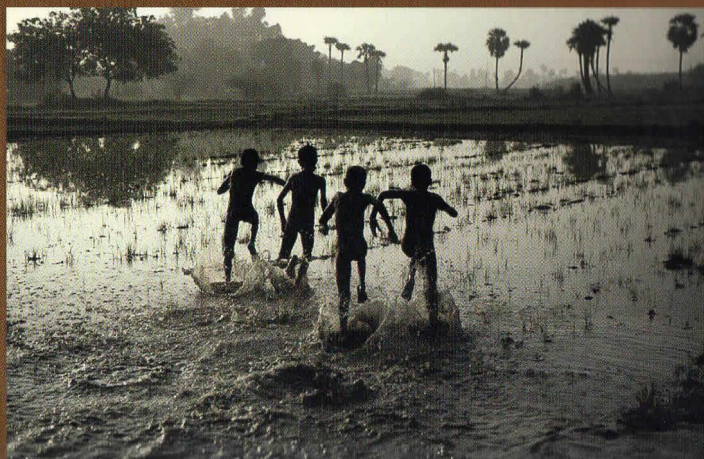
Sala fosca, música, les fotos van passant cada 5 segons. "Vedanthangal no té cap metge, les escoles no tenen taules i l'aigua no és potable" Els nens van preguntar-me on dormien, si llegien el diari, què menjaven, si tenien

joguines, sobre els cultius, per què semblen tristos. Crec que la projecció va servir per parlar de problemes en una altra comunitat i per posar en qüestió les prioritats i les necessitats de la nostra. Els nens estaven molt sorpresos que tot allò existís.

Vam començar amb el curs de primer i l'experiència va ser tant bona que més endavant l'AMPA em va demanar de continuar amb els de 2on, 3er i 4rt. Amb alguns cursos vam estar una hora i amb d'altres fins a dues hores. En totes les ocasions sempre van quedar braços aixecats i preguntes per fer.

M'ha sorprès molt l'interès que el tema ha despertat a les classes. I particularment d'aquesta escola m'ha encantat la desinhibició i la confiança que mostren tots els nens a l'hora de preguntar. Crec que és una bona mostra del respecte que es tenen entre ells.

Pep Àvila (pare del Martí, de 1er, i la Júlia, de 4rt). pep@pepavila.com

Els contes del món, una activitat consolidada

Dolors Márquez presenta la Lamia abans d'explicar el conte del Marroc

"Els contes del món" és una activitat que consisteix en l'explicació d'un conte o llegenda a la biblioteca de l'escola fora de l'horari lectiu dels alumnes. Són contes o llegendes de diferents països del món, explicades per persones que provenen d'aquests països o estan en contacte amb aquestes cultures, principalment familiars directes dels alumnes de l'escola. Una de les novetats d'aquest curs ha estat que alguns pares han explicat els contes conjuntament amb els seus fills. Després d'explicar el conte es realitza un petit taller relacionat amb el país d'origen del conte o relacionat amb la història que s'explica.

Els contes explicats aquest curs són:

Octubre: CONTE JAPONÉS "El agradecimiento de la grulla" explicat per la Keika i la Maria Jessana de 4rt, mare també de l'Anna de P3.

Novembre : CONTE AFRICÀ "Per què l'aranya viu als sostres" explicat per la Bea i l'Èllà de 5è, mare també de la Jaël-Sakura de 2on.

Desembre: CONTE CATALÀ "El gegant encantat de Montserrat" explicat pel Carles i la Noemí de 5è.

Febrer: CONTE XINÉS "El lleó i el ratolí" explicat per la Keika i la Maria Jessana de 4rt, també mare de l'Anna de P3.

Març: CONTE MARROQUÍ "El monte misterioso" explicat per la Lamia mare de la Salma de P5.

Maig: CONTE XILÈ "El origen del colibrí" explicat per la família de l'Amèlia de P4.

Ja tenim hort

Un hort urbà perquè els més petits...

...puguin tocar la terra, cavar-la, adobar-la i posar fems...

...puguin sembrar raves, julivert i pastanagues...

...puguin plantar enciams, tomàquets i mongetes...

...puguin regar, treure les males herbes i tenir cura de les plantes...

...puguin veure com creixen, surten flors i es converteixen en fruit...

...puguin, finalment, veure com una il·lusió esdevé un èxit de collita...

La Comissió Ecològica anava al darrera de la creació d'un hort urbà des de fa uns anys. Al final, amb la complicitat i implicació de les professores d'educació infantil i amb

el suport de la direcció, s'ha fet realitat un petit hort urbà on els més petits s'inicien en els conceptes bàsics del creixement de les plantes i es sensibilitzen amb l'ús racional de l'aigua.

Però en el moment que el projecte començava a agafar forma es va aprovar el decret de sequera, que va fer tronollar l'execució del mateix. No obstant això, les mestres van decidir regar l'hort "reciclant" l'aigua de les activitats diàries de l'escola (rentar-se les mans, menjador...); d'aquesta manera es dona un valor afegit a l'activitat, la conscienciació sobre l'aprofitament de l'aigua. El cost total de l'hort ha estat de 550 (fustes, terra i adob), finançat amb una subvenció de l'Ajuntament

de Sant Cugat per a projectes mediambientals.

De cara al curs vinent, i tenint en compte la problemàtica de l'aigua, s'està plantejant adquirir un dipòsit per recollir l'aigua de pluja i emmagatzemar l'aigua reciclada.

Per a aquells que s'animen a seguir l'exemple a casa seva, penseu que un petit balcó és suficient i us aconsellem un petit llibre que pot ajudar-vos en la vostra aventura 'L'hort urbà' de Josep M. Vallés, Edicions del Serbal.

Donem gràcies des d'aquí a les mestres pel suport a la iniciativa, així com als mares i pares que ens han ajudat a fer realitat aquest petit hort urbà.

La Comissió Ecològica

▲ "Els nens i nenes de P4 hem plantat raves a l'hort del parvulari. Els hem regat aprofitant l'aigua reciclada de les classes i el menjador. I amb el temps han crescut un raves fantàstics que al final hem collit i hem tastat".

▲ "Els cotxes i els pingüins (P3) hem sembrat girasols i julivert; també hem plantat tomaqueres, enciams i cebes".

Trini, Margari i Carmen...us trobarem a faltar

Com cada any per aquesta època, altre cop ens trobem acabant un curs escolar. Tot s'ajunta, la festa de l'escola, la matrícula de nous alumnes que donaran continuïtat a la nostra tasca, el comiat dels alumnes de 6è. Aquest final de curs però, també acomiadem a tres mestres de l'escola.

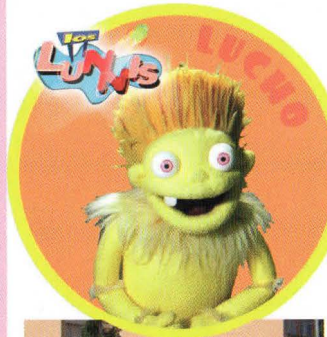
La Trini, mestra d'educació especial, la Margari, tutora de cicle inicial i la Carmen, tutora de cicle mitjà, es jubilen. Totes tres han estat molt de temps a l'escola, han compartit amb tots nosaltres coses bones i no tan bones i han fet una excel·lent tasca. La Trini s'ha preocupat dels nens que tenen més dificultats, ha parlat amb pares, ha gestionat beques, ha estat una companya sempre disposada a ajudar amb tot. La Margari va arribar com a mestra i com a mare de l'escola, va estar treballant molt de temps al cicle mitjà i des de fa uns quants anys acompanya als alumnes que inicien l'aventura de primària.

La Carmen, primer amb els més grans i ara amb el cicle mitjà ha format part de la vida de l'escola des de fa gairebé trenta anys, amb ella se'n va la memòria viva de l'escola, una de les tres mestres que fa més temps que forma part del claustre del Joan Maragall...us trobarem a faltar.

Que totes tres tinguin molta sort en aquesta nova etapa i que ens recordin com ho farem nosaltres...una abraçada molt forta.

Elvira Güell

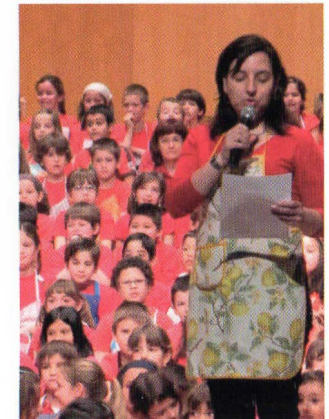
Al CAR amb els LUNNIS

Aletes de la nostra escola van ser convidats, al maig, a participar en l'enregistrament d'un capítol de "Los Lunnis Olímpicos" dedicat al llançament de disc. Ella, Àngela, Clàudia, Clara, Martí i Roger van tenir la gran sort de poder visitar el CAR, envoltats dels millors atletes espanyols que entrenen allà diàriament, i van passar tot el matí amb el llançador de disc i representant espanyol als Jocs Olímpics de Pekin, Mario Pestano, que va ser el convidat especial d'aquest capítol.

Cuiners per un dia a l'Auditori

Un any més, uns 500 nens de segon de les corals escolars de Sant Cugat es van trobar a mitjans d'abril a l'Auditori per participar en la cinquena edició de la ja popular cantata. Seguint el text de dues narradores, els nens i nenes, de vermell i amb davantal, van interpretar les divertides cançons de La Rebel·lió a la cuina, d'Antoni Miralpeix, on els estris prenen vida, fan jocs de paraules i s'ho passen d'allò més bé. A més, van recordar algunes de les cançons de les anteriors cantates: Lluna de la ciutat, La colla del Follet Valent, La Tortuga i Renoir quin joc, i van aconseguir emocionar pares, avis i amics. Gràcies a la preparació i a la feina dels mestres de música, ho van fer d'allò més bé i el seu esforç es va veure recompensat amb els aplaudiments del públic.

La Mireia Blázquez, mestra de música, presentant l'acte